

DOBROTA (20) sb f

Oba o prawdopodobnie jasne; a jasne.

sg N dobrota (5). ◇ G dobroty (4). ◇ A dobrocę (9). ◇ I dobrocą (2).

Sł stp notuje, Cn s. v. dobroć, Linde XVII w.

Laskawość, dobroć, skłonność do dobrego; bonitas, integritas, probitas Cn (20) : Widząc Xánt iego proftotę/ Návrocił się ná dobrocę BierEz D3; dobrota dułze iego wiele krafi, iego twarzy przydawa. BielŻyw 74, 19, 119, 144, 157; RejRozpr B3v; Y iakoż bych ia mułiał być też tey niecznoty Bych miał kiedy przepomnieć tey pańskiey dobroty RejJóz L2, H3v; RejKup p5v; Nałzczpże w nie [w swoje ciało] gáłązek z rozumu á s cnoty/ Z wiáry/ s Páńfkiey boiáźni/ á s łzczyrey dobroty. RejWiz 194v; ArtKanc 111.

W przeciwstawieniu: »dobrota ... okrutność« (1): dobrota ieft pokoy, ale okrutność zły zifk. BielŻyw 19.

Przysłowie: A práwie przed łwą dobrocą Máło nie zołtał gołotą RejRozpr B3.

Szeregi: »ni cnota ani dobrota« (1): Nic łie nie rozmyłłáią ni ná zadną cnotę/ Ani ná Páńfką táką niezmierną dobrocę RejWiz 175v.

»dobrota, (a) łaska« [szyk 1 : 1] (2): BierRaj 20; A by nas łtrách nie rułzył/ ma nas rułzyć cnotá/ A thá nierozmierzona łáłká á dobrocą RejWiz 122.

Wyrażenia przyimkowe: »dla dobroty« (2): Włfytky tego łwiata cznoty Ktore on dlia łwey dobroty Za nas Ojczu offierował RejKup Sv.

»prze(z) dobrocę« (2): BierRaj 20; rácz przywieść lud łwoy w iednotę/ vczyń to prze łwą dobrocę. ArtKanc K13.

a. Wartość, znaczenie [czego] (1) : WÁżmyłz iákwielka dobrotá/ vmęczenia Iezu Kryłtá ArtKanc E3.

Synonimy: łaskawość, miłosierdzie, miłościwość, miłość, życzliwość.

Cf DOBRO, DOBROĆ, [DOBROŚĆ], DOBROTLIWOŚĆ, DOBROTWA

LW